

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Тези доповідей

II Міжнародної науково-методичної конференції

19 березня 2021 р.

Харків – 2021

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

Ю.Д. Бойчук – ректор, доктор педагогічних наук, член-кореспондент НАПН України (Україна)
С.В. Бережна – проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності доктор історичних наук, професор(Україна)
Д-р Кемаль Учунджу, професор, Чорноморський технічний університет (Туреччина)
Н.В. Руда – завідувач кафедри східних мов, кандидат філологічних наук, доцент (Україна)
Л.М. Ямпольська – доцент кафедри всесвітньої історії, кандидат історичних наук, доцент (Україна)
І.А. Скразловська – доцент кафедри східних мов (Україна)
Д-р Алібекіроглу Сертан - викладач кафедри турецької мови і літератури у Газіантепському університеті (Туреччина), запрошений викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, 19 березня 2021 р. – Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2021. – 206 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 3 від 07.04.2021

До збірника увійшли тези доповідей II Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

ЗМІСТ

СХІДНА ЛІНГВІСТИКА

Агєєва М.М., Радченко К.М. Загадкові назви Каспійського моря.....	7
Басам Санатуллах. Історична довідка про фарсі-дарі.....	8
Богдан А.А. Концепція «ребенок, сын» в китайських ідіомах чэньюй.....	11
Водолажський Д.О. Розкриття концепції «мужність» у китайських іменах.....	12
Гришина Б. М. Засоби вираження експресії в китайській мові за допомогою службових слів.....	14
Гуцуляк К.С. Сучасний сленг в китайській мові. Англіцизм, напівкалька та переклад.....	15
Дмитренко А. А. Продуктивні словообразовательні моделі китайського мови на матеріалі названь фруктів и овочей.....	16
Долгополова Д. С. Інтернет-сленг в китайській мові.....	18
Донченко М.О. Концепт «краса» у мовній картині світу Китаю.....	19
Завгородня О.С. Концептоутворюючий аспект жіночих імен в перській мові.....	21
Ільницька М.Б. Поле семантичної реалізації колоративної лексики: пряме/переносне та конкретно/абстрактне.....	24
Кім О.В. Актуальність вивчення лексики мобільних застосунків у китайській мові.....	26
Коляда А.В. Синтаксичні особливості драматургії Лао Ше.....	27
Куліш М.О. Особливості вживання означень у п'єсі “Чайна” (茶馆).....	30
Макітренко К.О. Особливості сучасного китайського мовного етикету.....	32
Помілійко В.О. Сленг як невід’ємна частина сучасної китайської мови.....	34
Протопопова Є.П. Інверсія додатку у текстах публіцистичного стилю.....	35
Романченко А.С. Художні засоби створення сумного настрою в книзі 几米 “寂寞上场了”.....	37
Руда Н.В. Частотність безсполучникових багатокомпонентних складних речень у сучасній китайській літературній мові.....	39
Самойлова С.А. Словотвірчі морфеми в назвах прикрас в китайській мові.....	40
Саніна Г.В. Ієрогліфічна парадигма японського письма: походження та перспективи щодо сучасних соціокультурних процесів.....	41
Светличная А.Ф. Особенности образования названий китайских блюд.....	44
Сусленко А.М. Труднощі перекладу колірних виразів в англійській та перській мовах: культурне порівняння.....	46
Толмачова К.М. Феномен перемикування кодів у контексті мовної ситуації в Марокко.....	48
Федорченко А.А. Графемы со значением «оружие» в современных иероглифах.....	51
Хижа І.П. Лексичні засоби створення портрета головного героя в оповіданні Мо Яня «Геній»	53
Шапаренко Е.Е. Історія вивчення стилістики у китайському мовознавстві	55

ЛІТЕРАТУРА КРАЇН СХОДУ

Быкова И.А., Пелехата К. Проблема одиночества в творчестве Кобо Абэ.....	57
Долженко А.О. Концепт любові у віршах Сюй Чжімо.....	58
Жукова М.О. Образ місяця в українській та китайській поезії.....	60
Кравчук К. Лі Бо та особлива мова його віршів.....	62
Криворучко С.К. Страх смерті в оповіданні Ді Ань «Коли ж моя черга?».....	63
Сасыкулова Ч.Т. Поэзия С. Эралиева как представителя послевоенной киргизской литературы.....	64
Смілянська О.О. Український та китайський літературний постмодернізм.....	67

2. Ли Бо. Пейзаж души: сборник/ Перевод с китайского и корректура С.Торопцева. - С-Пб.: Азбука-классика, 2005. - 70 с.
3. Перлини української народної пісні / Упорядник Микола Гордійчук. – Київ: Музична Україна, 1991. – 383 с.

ЛІ БО ТА ОСОБЛИВА МОВА ЙОГО ВІРШІВ

Кравчук Ксенія, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди

Науковий керівник: С.С.Науменко

Література - це мовне мистецтво, яке використовує художню мову для опису образів та вираження почуттів. Мова має великий вплив на формування художньої принади літературних творів. У певному сенсі художня принада літератури - це майстерність автора в плануванні та використанні мови, що свідчить про чудові здібності автора. Серед різних типів літератури, поезія висуває жорсткіші вимоги до використання мови, а особливу увагу приділяє навичкам та мистецтву [1].

Лі Бай був поетом династії Тан, великим поетом минулого та сьогодення в китайському поетичному колі. Він зробив великий внесок у розвиток літератури та мистецтва. Мова його віршів має чудові стосунки з його власним персонажем. Життя Лі Бая не розпусне, його вірші також містять героїчні настрої. Хоча вірші Лі Бая мінливі, але незмінним залишається лише його унікальний мовний стиль. Мовна особливість Лі Бай полягає в тому, що він добре використовує відповідну мову у своїх віршах, щоб виразити свої сильні почуття. У своїх віршах він зазвичай має певний стимулюючий ефект. Свіжий і простий, невинний, без гостроти. Його стиль - переслідувати красу. Наприклад, в вірші “静夜思” Думки тихої ночі: [4]

静夜思

李白

床前明月光，

疑是地上霜。

举头望明月，

低头思故乡。

Стиль героїчний і нестримний, свіжий та елегантний, багатий на уяву, чудова художня концепція, чудова мова, романтизм та чіткий намір. Його вірші сміливі та нестримні, свіжі та елегантні, багаті на уяву, чудові в художній концепції та жвава мова. Люди називають його "феєю поезії".

«Світло ясного місяця переді мною,

Немов би паморозь на землі.»

У цих рядках автор використовує багато стилістичних прийомів: епітет-ясний місяць, порівняння- немов би паморозь. Читач одразу уявляє яскраву вечірню ніч, у барвах золотого місяця. Одним із романтичних художніх прийомів віршів Лі Бая є геніальне поєднання персоніфікації та метафори, співпереживання об'єктів та порівняння предметів з людьми [2].

Інший романтичний художній прийом у віршах Лі Бая полягає у тому, щоб зрозуміти певну характеристику речі та зробити сміливу уяву та перебільшення на основі реальності життя. Його перебільшення не лише уявляє особливості, але завжди поєднується з конкретними речами, тому перебільшення є настільки природним і безслідним; настільки сміливим, правдивим та достовірним, воно відіграє роль виділення образу та посилення почуттів.

Мова віршів Лі Бая є такою ж свіжою, як і розмовна мова, а деякі сміливі та нестримні, близькі до прози, але всі вони об'єднані в природній красі. Природна краса

його поетичної мови - це результат його ретельного вивчення народних пісень та розуміння характеристик популярного, чіткого та яскравого [3].

Таким чином, причиною того, чому поезія Лі Бая досягла таких високих художніх досягнень, є, звичайно, те, що він використав свій сильний емоційний колорит, щоб справді відобразити реальне життя того часу. З точки зору свого новаторського значення та художніх досягнень, «Лі Бай Ци» має надзвичайно високий статус.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. (简体中文) 李長之. 《道教徒的詩人李白及其痛苦》. 瀋陽: 遼寧教育出版社. 2013-09-01: 144 頁 [1998].
2. 繁體中文) 施逢雨. 《李白詩的藝術成就》. 臺北: 大安. 1992-03-15.
3. 繁體中文) 施逢雨. 《李白生平新探》. 臺北: 臺灣學生書局. 1999-08-01.
4. 《李白——詩歌及其內在心象》. 西安: 陝西人民出版社. 1983 年 4 月: 207 頁.
5. (简体中文) 松浦友久; 劉維治 (譯). 《李白詩歌抒情藝術研究》 上海: 上海古籍出版社

СТРАХ СМЕРТІ В ОПОВІДАННІ ДІ АНЬ «КОЛИ Ж МОЯ ЧЕРГА?»

*Криворучко Світлана Костянтинівна, доктор філологічних наук, професор
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди*

Ді Ань (1983 р.н.) – сучасна китайська письменниця, яка зовсім не знайома українському читачу. Важливо підкреслити, що на батьківщині в Китаї твори Ді Ань зайняли певне місце в літературному дискурсі китайської літератури початку ХХІ ст. Оповідання «Коли ж моя черга?» огортається навколо вічних проблем життя та смерті, які розкриваються в екзистенційних відчуттях буття, перебування «тут» і «зараз», бажанні героя перейти в інший вимір, з одного боку, та страх перед цим переходом, або усвідомлення як прекрасного життя, з іншого. Письменниця створює потойбічний вимір у творі, коли вводить художній образ – дух Смерті – з яким спілкується літній герой. Повісткування ведеться від третьої особи, однак картина світу представлена як погляд на світ головного героя, літнього чоловіка, який осмислює своє життя та його тривалість, страх перед смертю, незважаючи на довге життя.

Письменниця визначає вік героя – від 75 до 85 років, до 100, після 100 років, та час тривалості подій оповідання – понад двадцять п'ять років упродовж відчуття страху перед смертю літньої людини, початок якого фіксується датою 1982-1983 рік та подією в житті – народження молодшої онучки. Письменниця протиставляє старого та немовля через почуття заздрості (можливість жити), яка викликає ненависть до рідної близької людини (дідусь ненавидить онучку тому, що перед нею є перспектива життя): «Ненавидіти за те, що його онучка ще така маленька, ненавидіти за те, що він, скоріше за все, не побачить її дорослою, ненавидіти за те, що вона нарешті так підстроїла, нарешті буде жити в цьому світі після його смерті...» [1, с. 279]. Саме такі настрої зображував Л. М. Толстой у повісті «Смерть Івана Ілліча» 1882-1886 р.н., коли герой відчував заздрість по відношенню до рідної дочки, до краси її здорового тіла, яка сміється та насолоджується життям.

Ді Ань розкриває заздрість до молодості, в чому простежується протест індивіда проти світоустрою та сталого порядку речей. Письменниця зображує хворобу людини – «злаякісна пухлина» [1, с. 280] – «рак легенів» [1, с. 281], в чому так само простежується «спільне» з «Іваном Іллічем». Саме хвороба в оповіданні стає межею для переходу героя в інший вимір – потойбічний, та дає можливість спілкування з Духом смерті. Ді Ань вводить портрет Духа смерті: «На вигляд Дух смерті був трохи молодше за нього, йому було близько шестидесяти... був одягнений в стару, однак охайну сіру „суньятсеновку“... У нього був доброзичливий вираз обличчя, здавалося, ... з цим духом легко можна знайти спільну мову» [1, с. 280].